

Сон

Хорхе Луїс Борхес

Хорхе Луїс Борхес

Сон

Сон, що наснився Педро Енрікесу Уренї одного раннього ранку 1946 року. Як не дивно, складали не образи, а спроквола сказані слова. Голос, який вимовив їх, належав не йому, однак був схожий на його власний. Тон, хоча тема й дозволяла патетику, лишався незворушним і буденним. Сон був коротким. І він знав, що Спить у своїй кімнаті, а дружина спить поряд. У п'яті до нього долинув голос:

"Кілька днів тому на розі вулиці Кордова ти обговорював з Борхесом рядки невідомого севільського поета "О смерте, тихо прийди, як ти приходиш у саєті" . Ви припускали, що те свідоме відлуння якогось латинського тексту, оскільки такі запозичення відповідали тогочасним звичаям вкрай відмінним від нашої — більш комерційної, ніж художньої концепції плагіату. Ви тільки не припускали, не могли припустити, що ваша розмова пророча. Через кілька годин ти поспішатимеш на останній перон, що на площі Конституції, аби не спізнитися на лекцію В' університеті Ла-Плати. Ти сядеш у поїзд, покладеш на полицю портфель, вмоєшся на звичному місці біля вікна. Хтось мені не відомий, але чиє обличчя я бачу, озветься до тебе. Ти не відповіси, бо будеш мертвий. Перед тим попрощаєшся, як завжди, з дружиною та доньками. І ти не пам'ятатимеш сну, бо забуття необхідне, щоб усе сталося саме так".